

[Fiskeriministeren]

ken er den faste fordeling mellem medlemslandene af de årligt fastsatte totalt tilladte fangstmængder for de forskellige fiskebestande (TAC'er).

Bevaringspolitikken er således i højere grad udtryk for et forsøg på at nå frem til enighed om *fordelingen* af fiskeressourcerne mellem landene end udtryk for bestræbelser for at nå frem til foranstaltninger, der mest effektivt sikrer *bevarelsen* af ressourcerne.

Disse forhold udgør en væsentlig del af baggrunden for, at EF's bevaringspolitik ikke har fungeret tilfredsstillende. De tilladte fangstmængder har i de senere år vist en nedadgående tendens, og kvoterne på de vigtigste bestande er i øjeblikket relativt lave.

Hertil kommer, at en konsekvens af, at EF-landene først i 1983 nåede frem til enighed om en fælles fiskeripolitik, er, at medlemslandenes fiskerflåder i årene forinden voksede, så fangstkapaciteten oversteg fiskerimulighederne.

C. Den danske indsats for at ændre bevaringspolitikken

Regeringen lægger vægt på at fastholde det positive samarbejde, der er etableret med fiskerierhvervets organisationer vedrørende den danske holdning til den fælles fiskeripolitik.

Det er regeringens mål at præge den europæiske fiskeripolitiske udvikling dels gennem bilaterale kontakter til de øvrige medlemsstater, dels gennem en aktiv dansk indsats ved fiskeripolitiske forhandlinger i EF-regi.

Regeringen er af den opfattelse, at det *for det første* er en central fiskeripolitisk opgave for Danmark i de kommende år at påvirke udviklingen i EF's fiskeripolitik, således at bevaringspolitikken forbedres og fangstmulighederne stabiliseres på et højere niveau.

For det andet vil regeringen presse på, så fangstkapaciteten i EF tilpasses de fiskerimuligheder, som det på længere sigt vil være realistisk at opnå.

Regeringen finder det væsentligt, at EF's bevaringspolitik effektiviseres og forbedres på en række konkrete områder:

- Der bør lægges øget vægt på tekniske bevaringsforanstaltninger som f.eks. mindstemål og maskemål frem for kvotesystemet.
- Bevaringspolitikken bør i højere grad hvile på økonomiske incitamenter og rammesty-

ring frem for på styring ved hjælp af detaljerede forbud. Den enkelte fisker bør således i videst muligt omfang kunne se en konkret fordel ved at fiske hensigtsmæssigt ud fra et bevaringsmæssigt og ressourcemæssigt synspunkt.

- Der bør sættes mere på udvikling og anvendelse af selektive fiskeredskaber. Derved kan bevaringspolitikken i højere grad baseres på de biologiske realiteter i havet, som jo bl.a. er, at de forskellige fiskearter spiser hinanden. F.eks. kan man ved at forøge fiskeriet efter rovfisk af mindre værdifulde arter styrke bestandene af mere værdifulde arter.
- Som grundlag for internationale forhandlinger og beslutninger af bevaringspolitisk karakter bør i videst mulig udstrækning lægges de nyeste biologiske resultater vedrørende fiskebestandenes indbyrdes påvirkning af hinanden (i.e. de såkaldte flerartmodeller i modsætning til de traditionelle enkeltartmodeller, i henhold til hvilke bestandene betragtes isolerede fra hinanden).

D. Kommissionens forslag til styrkelse af de tekniske bevaringsforanstaltninger

Efter pres fra især Danmark besluttede Kommissionen i december 1989 at udarbejde et oplæg til en ny forvaltningspolitik, og Kommissionen har nu stillet en række forslag om tekniske bevaringsforanstaltninger. Disse forslag vil blive drøftet på fiskeriministrens rådsmøder i løbet af efteråret og vinteren 1990.

Blandt Kommissionens forslag kan f.eks. nævnes:

- Forslag om øget mindstemålmål i Nordsøen.
- Øget anvendelse af redskaber, der fremmer selektiviteten i fiskeriet.
- Mindsket beskyttelse af bestanden af hvilling. Hvilling er en rovfisk, og ved nedbringelse af hvillingebestanden forøges bestanden af en række værdifulde arter, f.eks. kuller og sild. (Dette forslag er således i realiteten udtryk for en imødekommelse af det danske ønske om bevaringsforanstaltninger, der hviler på flerartmodeller).

I Danmark foretages der en række fiskeriforsøg med henblik på en vurdering af Kommissionens forslag, men selv om der skulle vise sig behov for at foretage ændringer på nogle punkter, går Kommissionens forslag set ud fra et dansk synspunkt i den rigtige retning.